

Orgaandonatie en hersendood – het verhaal wordt steeds duidelijker

Wil iemand na zijn dood organen doneren dan moet hij of zij hersendood zijn, bijvoorbeeld als gevolg van een zwaar ongeval. Alleen in dat geval zijn de organen nog levend en voor transplantatie te gebruiken, terwijl de persoon dan wettelijk dood is verklaard (administratief). – Hoe dat precies gaat wordt hier kort toegelicht.

Wij wilden graag het antwoord op ‘hoe dood is een hersendode als het lichaam in leven blijft?’ en hebben die vraag uitgezocht en ontdekten dat er meer is te vertellen dan de bestaande informatie vrijgeeft. Door die meerkennis kunnen wij nu extra informatie aan iedereen, ook aan artsen en instanties verstrekken.

De aanvullende informatie is ook voor elke burger nodig om goed geïnformeerd te zijn om ja of nee te registreren (ref. www.donorregister.nl).

We vonden het wat vreemd dat er geen medisch bewijs is dat een hersendode niets meer zou ervaren. De voorlichting meent dat een hersendode niets meer ervaart, maar dat blijkt een conclusie te zijn ‘omdat artsen geen hersenactiviteit meer zien’. Maar klopt deze aanname wel?

Er zijn inmiddels heel wat aanwijzingen die aangeven dat een hersendode niet echt dood is (dit wordt ook medisch erkend) en dat de persoon zelfs kan herstellen en bijkomen. Dit maakt dat de term hersendood niet absoluut is en daarom open einden geeft, want hoe zit het dan werkelijk. Waar komt hersendood vandaan, hoe is het ontstaan en kan er meer duidelijkheid worden gegeven.

Wij hebben het onderzocht. Het zit zo. Hersendood is door enkele artsen in de VS in 1968 bedacht toen duidelijk werd dat alleen levende organen voor transplantatie bruikbaar waren. Dit is een onoplosbaar probleem omdat je geen organen bij levende mensen mag wegnemen. Zij hebben daarom vervolgens voorgesteld om langdurige coma-patiënten dood te verklaren om op die manier levende organen te verkrijgen. Dit is de grondslag voor hersendood geworden. Bijna alle artsen kennen deze achtergrond niet.

Wat gebeurde:

- Artsen werden voor moord aangeklaagd.
- Medici hadden toen kunnen stoppen, maar een klein eenmalig team koos er voor om de ‘levende dood’ op een andere wijze te omschrijven, en noemde het hersendood, ook bekend als de bedachte dood (invented death).
N.B.: De statuur van de commissie-voorzitter is ook niet geheel onomstreden.
- Als er geen hersenactiviteit meer is te meten (coma) en beademing is nodig, dan vindt men je hersendood (als echt niets meer beweegt dan ben je echt dood).
- In 1973 heeft de gezondheidsraad de overweging voor hersendood overgenomen en de overheid geadviseerd dat een hersendode die beademd kan worden, wettelijk dood is te noemen. In 1998 volgde de wet op de orgaandonatie (WOD).
- Het belang om organen te verkrijgen gaat boven het belang om het slachtoffer te helpen (“ ‘nieuwe’ organen oogsten is belangrijker dan het leven van het slachtoffer”) zo zeggen kritische artsen.
- De voorwaarden voor hersendood worden almaar minder stringent, waardoor er meer organen eerder vrijkomen (nodig voor nieuwe transplantaties, onderzoek en ook voor de herhaalvraag om eerdere overgezette organen na einde-levensduur te vervangen).
- Men heeft er ook voor gekozen om coma-patiënten die wel zelfstandig ademen niet als hersendood te betitelen, die blijven medisch behandeld om te genezen, terwijl dit voor hersendoden ook veelal mogelijk is, ‘maar dan loop je de donororganen mis’ zo zegt een arts.

Wij concluderen dat de wijze van handelen bij hersendood van een zeer beperkte visie op het menselijk wezen en het bewustzijn (= het aanwezig ervaren van de mens) getuigt waardoor 'de hersendood' op gespannen voet met de eed van Hippocrates staat die eerbiedwaardige genezing, in samenspraak met de persoon, aanbeveelt. Daarnaast wordt bij voortdurend niet aan de eis van 'vooraf begrepen geïnformeerd' (informed consent) naar de familie voldaan.

Daarnaast zien wij dat de voorlichting 'prettige teksten kiest' opdat orgaandonatie helemaal medisch verantwoord is, zonder twijfel of enige blamage.

Het criterium hersendood kan echter als een medische misvatting worden betiteld, want het heeft niets met de oorspronkelijke geneeskunde te maken. Alle inzet is op het eerder verkrijgen van meer organen gericht, waarbij de orgaangever geen kansen meer krijgt (tenzij deze nog net vóór de uitneem-operatie 'de ogen opent').

Het transplantatie-belang en de euforie zijn echter zo groot, dat kritische opmerkingen van goedwillende artsen en anderen, steeds weer als onzin-verhalen terzijde gaan. Het geloof in de eigen oprechtheid laat geen ruimte voor andere woorden en zo verwordt 'deze medische visie' tot een soort van tunnelvisie.

Bijna alle mensen, waaronder artsen, realiseren zich niet wat hersendoden wel of niet ervaren zolang hun lichaam nog volop in leven is, zelfs tijdens het uitnemen van hun organen op de operatietafel.

Het hersendood-protocol wordt als een garantie ervaren dat de persoon echt is overleden, en zo wordt het in de officiële voorlichting ook gezegd (terwijl dit schrijven dat nu voor u is, beargumenteert dat het hele verhaal een waardeloos sprookje met slechte afloop is).

– Het is tijd om uit de droom te komen.

Slot

De voorwaarden voor hersendood zijn uitsluitend op menselijke keuzes gebaseerd die vervolgens verklaringen krijgen en zo de schijn van medische professionaliteit oproepen. Hersendood is geen natuurlijke conditie, het is een bedachte tussenstop om nog net voor het overlijden (men stopt de beademing !) levende organen te kunnen 'oogsten'.

“Als wij artsen het werkelijke verhaal over de hersendood zouden kunnen vertellen dan zou geen mens zich meer als orgaandonor opgeven waardoor er geen levende organen meer ‘te oogsten’ zijn en zul je wereldwijd wel met het transplanteren van organen moeten stoppen, wat tegen de wil van de medische wetenschap is. En daarom praten we alle orgaan-fouten goed.”

Vrij naar Rudolf Pichlmayer – Duits transplantatie-chirurg

Over ons

Een aantal bezorgde ouders die door een onbehaaglijk gevoel gealarmeerd werden dat het officiële verhaal niet kan kloppen. Zij gingen op onderzoek uit en verzamelden allerlei feiten over hersendood en zijn vreselijke gevolgen, en proberen daar nu zo veel mogelijk publiciteit aan te geven om andere burgers over de onbekende kant van orgaandonatie te waarschuwen.

Meer weten? Kijk dan bijvoorbeeld eens op www.OrgaandonatieNadedood.nl.

NB: Alle beweringen in dit schrijven zijn aantoonbaar te staven.